

особно приготвенъ за случая хлѣбъ, бѣклица или шише съ вино, жито, наредени на софра, която сетне слагатъ въ черкова. Следъ вечернята свещенникътъ съ кадилницата въ рѣка обикаля изъ цѣлата черкова, та кади и благославя приноса, зима отъ всѣка жена книжката, на която сж записани умрелитѣ имъ, и ги поменува. После раздаватъ на бабитѣ и сиромашинитѣ отъ хлѣба и виното за Богъ да прости. Въ сжбота рано, всѣка жена слага на добре послана тепсия три или повече пещника, 4—5 просфори, бѣклица или шише съ вино, ракия, китка цвѣте, жито и нѣщо сладко и отива съ тѣхъ въ черкова. На всѣка софра горятъ по нѣколко свѣщи. Свещенникътъ служи и на прянось споменува всичкитѣ умрели. Следъ отпуска той, облѣченъ въ одеждитѣ, обикаля всички софри, та ги прикадява, благославя и чете имената на всички умрели. Подиръ това се спира на едно мѣсто, рѣже порѣзаници отъ пещницитѣ и ги събира въ кошъ или торба. И тогава вече женитѣ почватъ да раздаватъ отъ приноситѣ си за Богъ да прости на всички желающи, които въ повечето случаи биватъ деца, бабички и просяци. На гробищата женитѣ носятъ още кадилници съ огънь и тамянь, свѣщи, стовнички съ вода, та прикадяватъ гроба, поливатъ го и палятъ свѣщи по кръста или вжтре въ нарочно направеното за това съндѣче или фенеръ, въ който гори постоянно кандило, поливатъ вода на гроба, следъ което или счупватъ стовничката или я подаряватъ нѣкому, поплакватъ си малко и си отиватъ.

ГРОБИЩА

Съ гробищата сж свързани множество народни вѣрия отъ най-тайнственъ характеръ. До колкото народътъ благоговѣе предъ мѣстопочивката на своитѣ прадѣди и близки, до толкова той се отнася съ страхопочитание къмъ онова което става тамъ, особено нощно време. Общо е вѣрването, че гробищата служатъ за свѣрталище на всевъзможни зли духове. Нощно време простомъртнитѣ не могатъ и да помислятъ да идатъ тамъ; това е достояние само за вещици, магьосницитѣ и различни други знайни и незнайни злосторници. Между народа се мълви, че и самитѣ покойници не